

[J. Oskar Andersen.]
 maatte komme et Resultat, og det mente jeg var i høj Grad forhindret ved Ministeriets Optræden, idet man havde afvist at give os Oplysninger om, hvorvidt det var muligt at skaffe en frit beliggende Byggegrund, hvor der kunde opføres en ny Bygning. Jeg skal nu ikke komme nærmere ind paa dette Forslag, da vi jo senere kommer til at behandle det, men jeg kan for saa vidt give Ministeren Ret, naar han sagde, at efter at der var givet et afvisende Svar paa dette, har man ikke noget i og for sig at bebrejde Ministeren andet end, at man kan kalde det et dumt Standpunkt.

Jeg skal ikke heri modsige Ministeren. Thi naar Forholdet ligger saaledes, at Ministeren end ikke i sit eget Parti i forrige Samling havde Tilslutning til det Lovforslag, som han nu har fremsat igen, og at to Partier paa det bestemteste erklærede, at de ønskede et andet Forslag; naar man altsaa hverken fra Venstres eller vor Side ønsker at gaa med til Forslaget, og naar Ministeren dog alvorligt ønsker et Resultat, hvad han erklærede i forrige Samling var hans varmeste Ønske; og naar det endvidere ikke er ham om at gøre, at just hans Plan kommer igennem, hvad var saa rimeligere end, at Ministeren fulgte vore Anvisninger paa Mulighed for en Plan, der kunde samle alle Partier, eller i alt Fald en saa stor Majoritet, at der var Mulighed for at føre Sagen igennem?

Jeg synes, dette havde været rimeligere end at optræde afvisende, saaledes som Ministeren gjorde, overfor det Forslag, der er fremkommet fra en Side i Udvalget, som gerne vil støtte Ministeren i Gennemførelsen af denne Sag.

Naar den højtærede Minister i Anledning af mine Ord finder sig foranlediget til at sige, at jeg var meget højt oppe, eller endog til at antyde, at jeg vilde sætte de saglige Hensyn til Side, saa forekommer det mig, at man med Rette kan sige, at det var Ministeren, der var højt oppe. Ministeren var overhovedet meget højt oppe i sin Tale; jeg skal minde om de Udtryk, den højtærede Minister brugte overfor det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen. De var af en saadan Art, at man absolut maatte vente den næste Dag at se i Avisen, at det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen var

afskediget fra sin Stilling som Forstander for Statens Lærerhøjskole.

Naar en Minister udtaler om en Embedsmand, der er ham undergivet, at han efter hans Skøn er et saa upraktisk Menneske, at han „ikke egner sig til at beklæde sit Embede“, i dette Tilfælde som Forstander for Statens Lærerhøjskole, og at han synes, at Ministeriet er „daarligt tjent med at have ham som Chef for en af sine Institutioner“, saa forekommer det mig, at Ministeren er forpligtet til i Handling at tage Konsekvenserne deraf. I modsat Fald maa Ministeren være klar over, at han har umuliggjort denne Mands Arbejde i hans Embedsstilling. Men efter hvad der foreligger, er der ikke noget som helst, der kan begrunde, at denne Mand afskediges fra sin Stilling. Man kan da efter min Mening ganske roligt sige, at Ministeren har været alt for højt oppe, da han anvendte disse stærke Udtryk, navnlig efter den Maade, hvorpaa han praktiserede dem.

Til Slut skal jeg om Nationalmuseet sige, at jeg haaber paa en Løsning af dette Spørgsmaal, idet jeg haaber, at Ministeriet nu vil stille sig paa en noget anden Maade overfor vort Parti og dets Ønsker, end det gjorde i sidste Samling.

Saa er der endelig Spørgsmaalet: det kongelige Teaters Ordning. Naar den højtærede Minister sagde, at han ikke vilde komme ind paa dette Spørgsmaal nu, idet han haabede, at det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen vilde holde Interessen ved lige, indtil Forhandlingerne kom i Gang, saa kan jeg forsikre den højtærede Minister om, at min Interesse er ikke af Gaars Dato eller Forgaars Dato, og at den nok skal holde sig varm. Jeg vil dog ikke bruge hans Udtryk om Retspartiets Forslag og om det Forslag, man venter fremsat af Ministeren, at det „maaske kunde blive for meget af det gode, som Bonden sagde, da han fik Møglættet over Hovedet“, da der deri maaske kunde ligge en indirekte Kritik ogsaa af det Lovforslag, som Ministeren agter at fremsætte, og som i alt Fald ikke har faaet en særlig god Skæbne i Finansudvalget. Men jeg vil haabe, at vi ogsaa paa dette Omraade kan naa til en Løsning i denne Samling af dette meget vanskelige Spørgsmaal.

Trods det, at jeg hidtil ikke har fundet